

ರಾಮಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಯಾದ ಗಾಣಿಗರ ಬಾಗಮ್ಮ ಬೈಗುಳ ಎರಡೆಡೆ ಹಿಂದಾಕುವಂತೆ 'ಇದ್ಯಾಕವಾ ಯಾರಿಗೋ ಇಂಗೆ ಬೈತಿದಿಯೆ?' ಅಂದ ಮಾತಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣನ ಮೈಯೊಳಗಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪುಟದದ್ದು ಜೀವನದ ಬೇಗಗಳು ಬಿಡದೆ ಒಳಗೆ ಒಕ್ಕಂತಾಗಿ 'ಇನ್ನೇನಂತ ಬೈಲಿ, ನೆನೆಬಾರ್ದನು ಎದೊಗ್ಗಿಗೆ ಎದ್ರಿಗ್ ಬಂದೆ...' ಎಂದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆಗೆ ಸರಿದು ಮಾತಾಡಿದಳು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬಾಗಮ್ಮ 'ಅಯ್ಯೋ ಅದ್ಯಾಕ್ ಬೈದೀಯೆ ಬಿಡವ್ವ, ಊರ್ ದಾರೀಲಿ ಬರ್ದಲೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋಗ್ನೇ. ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿ ಹೋಗೋರ್ನ ಕಳೋದಿರಲ್ತಾ? ಇವನು ಬಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಗಂಡಸ್ಸನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೋಡಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ? ಊರ್ ಗಂಡಸ್ಸೆಲ್ಲ ಉತ್ತಂಗ್ ಕಾಣಲ್ತೇನವ್ವ?' ಅನ್ನುತ್ತ ಆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸದೇ ಅಲ್ಲಿಗೇ ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಬೀದಿಯ ಬಲತುದಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು 'ರಾತ್ರಿ ಆಚಾರ್ ಸೊನೆಗೆ ಹೆರಿಗೆ ನೋವು ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ, ಹೆರಿಗೆ ಆಯತೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

ಇತ್ತ ತಿರುಗಿದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆ ಮಾತು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು 'ನಂಗೂ ತಿಳಿಲ್ಲ. ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಬಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿತ್ತು' ಅಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕಸಪರಿಕೆ ಕುಕ್ಕಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲ ಗುಡಿಸೋಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಗ್ಗಿದಳು.

ವತ್ತಾರೆ ಹುಳ್ಳಿ ಕೀಳೋಕೆ ಬಾಗಮ್ಮನ್ನ ಕರಿಯೋಕೆ ಅಂತ ಬಂದ ಈ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಗೌರಮ್ಮ ಇವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ 'ಅಯ್ಯೋ ಹೆರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಆಗಿ ಗಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಆಮೇಲೇನಾಯ್ತೋ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿಲ್ಲ' ಅಂದೋಳು, 'ನೀನು ವತ್ತರಿಕೆ ಹುಳ್ಳಿ ಕೀಳೋಕೆ ಬಾ, ಯಾರಿಗೂ ಒಪ್ಪಬೇಡ ಮತ್ತೆ' ಎನ್ನುತ್ತ ಓಟಿಯ ಕೊನೆಯ ಬೀದಿಯತ್ತ ನಡೆದಳು.

ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಆ ಸಂದಿ ಈ ಸಂದಿ ನುಗ್ಗಿ ಅತ್ತ ಊರ ಕಾಲುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ವಿವೇಕನನ್ನು ಕಂಡ ಹೂವಿನ ತೋಟದ ರಾಜ:

'ಲೋ ವಿವೇಕ ನಂದೊಂಚೂರು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡು, ಆ ಗೊಲ್ಲರ ಕಾಟಣ್ಣನ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಪತ್ತಿಡಿಯಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಕೇ' ಅಂದ ಮಾತಿಗೆ, 'ಲೋ ಈಗಲ್ಲ ಟೈಂ ಐತೆ ಹೋಗ್ಲೆ, ಬೇಕಾರ ನಾಳೆಕೆ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಅತ್ತ ಕೊಸರಿಸೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನ ಅಡ್ಡ ತಡೆದು, 'ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ, ಅಂಗಲ್ಲಾರ ಮಾಡ್ಕಿಟ್ಟೀಯೆ? ಆ ಊರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಮೂರು ಕಾಸಿಗೆ ಹರಾಜಾಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ರಾಜ ವಿವೇಕನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಕೂರಿಸಿ, ಸೋಪು ಹಚ್ಚೋ ಬಟ್ಟಿಗೆ ನೀರು ಸುರಿದು, ಕುಂತುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನೆಲದ ಮೇಲೊಂದು ಚೀಲ ಹಾಕಿದ ರಾಜನು ಮಿತಿಮಿತಿ ನೋಡುತ್ತಾ ವಿವೇಕನ ಎದುರಿಗೆ ಚೌರಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. ಈ ವಿವೇಕ ಮಸ್ಲಿಕ್ ಕತ್ತಿ ಮಸ ಮಸ ಅಂತ ಮಸ್ಸು ಸೋಪು ಸವರಿ ಇನ್ನೂ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿ ಹಚ್ಚಿ ಅರ್ಧ ಇಂಚು ಕೆಳಕ್ಕೆಳೆದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಸಂಶಯವೊಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿತು. ಯಾರನ್ನೋ ಬಯ್ಯೆಂಡು ಊರೊಳಗಿಂದ ಬಂದ ಮಲ್ಲ, ರಾಜನ ಮನೆ ಹತ್ತ ವಿವೇಕನ ಕಂಡು

ಆಲೂರು ದೊಡ್ಡನಿಂಪ

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿಪಟೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಆಲೂರು ಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡನಿಂಪ ಕವಿ ಹೃದಯದ ರಂಗಕರ್ಮಿ. ಮೈಸೂರಿನ ರಂಗಾಯಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿ. ಎದೆಯ ದನಿಗೆ ಬದ್ದರಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಕವಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದವರು; 'ಕರುಳ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಎಳೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯದ ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವ ಸಹಜ ಕವಿ' ಎಂದು ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆಗೊಳಗಾದವರು. 'ನೇಕಾರ', 'ಮುಟ್ಟು' ಮತ್ತು 'ಎದೆಯ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ' ಅವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಕವನ ಕೃತಿಗಳು. 'ಪಲ್ಲಟ' ಅವರು ಮಾತು ಬರೆದಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದೀಪಾವಳಿ ಕಥಾಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಿತರಾದ ದೊಡ್ಡನಿಂಪನವರಿಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ 'ಸಾಹಿತ್ಯಶ್ರೀ' ಗೌರವ ಸಂದಿದೆ. 'ಗಿಣಿ ಬಿಸ್ಕತ್ತು' ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೂಲಕ ಸಹೃದಯರ ಗಮನಸೆಳೆದಿರುವ ಅವರು, ಈಗ 'ಚಂದ್ರನ ಚೂರು' ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ 'ಸುಧಾ' ಲೇಖಕ ಬಳಗ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹಲವು ಮುಖಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸುವ ಈ ಕಥನ, ತುದಿಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಸಂಕಟಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಜಿನುಗುವ ಅಂತಃಕರಣದ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದೆ.

ವಿಕಾಶಕಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ.

'ಲೇ ಇದ್ಯಾಕ್ಲಾ ವಿವೇಕ, ಟೈಮಾಯ್ತು ಬೇಗ ಬಾರ್ಲಾ, ತಲೆ ಕೂದ್ಲು ಕಟ್ ಮಾಡು ಅಂತ ನೆನ್ನೆ ಹೇಳಿಲ್ತಾ? ನೀನೆಲ್ಲಿದ್ದೀಯೆ ನೋಡು. ಇಲ್ ಕಂಡ್ ವಿವೇಕ ಎಲ್ಲೋದ ಅಂತ ನಾನು ಊರ ಮೂರ್ ಸುತ್ತ ಬಂದೆ. ನೀನು ನೋಡಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಂತು ಕತ್ತಿ ಮಸಿಟ್ಟೀಯೆ. ನಾವು ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಲಿ ವಲೆಸ್ಕಾಲೆ ತೊಳೆಯೋರ್ಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗೋದೋ ನೋಡು' ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಜ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಉದ್ದೇಗ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಮಾತು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದು, 'ಅಣೋ ನನ್ ಬಾಯಿಗೆ ಮಾತು ಹಸ್ಕಾಗೆ ಬತ್ತವೆ. ಏನ್ ನೀನನ್ನದು, ನಾನೇನು ವಿವೇಕನ್ನ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕರ್ಕ ಬಂದ್ತಾ? ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀವು ಕರ್ಕಂಡೋರಿ ಚೌರ ಮಾಡ್ಕಿಳಿ. ಯಾರು ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ್ರು. ಬಾಯಿದೆ ಅಂತ ಹೆಂಗ್ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾತಾಡ್ಬೆದಾ? ಆಮೇಲೆ ನಮಗೂ ಮಾತು ಬತ್ತವೆ' ಅಂತಂದು ಹೂವಿನ ತೋಟದ ರಾಜ ಗಡುಸಾದ.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಮಲ್ಲನು ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದು 'ಏನ್ ಬತ್ತವೆ ನೋಡನ ಆಡ್ಲಾ' ಅಂದೋನು, 'ಊರಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮವರ್ದು ಮೂರು ಮತ್ತೊಂದ್ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮೇ ಇಷ್ಟು ಯಗಟೆದ್ರೆ ನಮ್ಮೆ ಎಷ್ಟಿಬೇಕು, ಇವನವ್ವನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ನಿಡಾಡ' ಎಂದ ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ರಾಜನ ರಕ್ತ ರೊಚ್ಚಿನಿಂದ ಕುದಿಯಿತು. ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯದೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಬೀದಿ ನಾಯಿಗೆ ಒಂದೇಟು ಹೊಡೆದ. ಆ ವದೆಗೆ ನಾಯಿ ಹೆದರಿ ಕಯ್ಯಯ್ಯೋ ಎಂದು ಅರಚಿ ಎದ್ದೋ ಬಿದ್ದೋ ಅನ್ನಗೆ ಬೀದಿಗೆ ಓಡಿ ಅಷ್ಟು ದೂರ ನಿಂತು ಇತ್ತಲೇ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಬೊಗಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪೂರ್ವದ ಆಕಾಶ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಜಗಳ ತಾರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಅರಿತ ವಿವೇಕನ ಜೀವದ ಆಳದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿ ಕತ್ತಿ ಮಡಚಿ 'ಅಣಾ ಬಿಡಣ್ಣ, ಇನ್ನೇನು ಹತ್ ನಿಮಿಷ, ಆಗೋಯ್ತು, ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇರ್ತೀನಿ. ನೀನು ನಡಿಯಣ್ಣ, ನಾನು ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಬರೋನು ನೀವು ಒಂದೇ ಊರವರು ನೀವೇ ಹಿಂಗಾಡಿದ್ದೆ ಯಂಗ್ ಎಂದು ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಕಾಲು ಜಾಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೈಯುತ್ತಾ ಇತ್ತ ವಿವೇಕನತ್ತ ತಿರುಗಿದ ಮಲ್ಲನು 'ಸುಗ್ಗಿ ಬಂದ್ರೆ ಸಾಕು ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ಯಾಗಿಡ್ಕಂಡು ಮನೆ ಬಾಗ್ಗಿ ಬತ್ತಿಯ, ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ಕಾಸು ಕೊಡೋರ್ದ ಮೊದ್ಲು ಮಾಡ್ಕಿಯೆ, ನಿಂಗ್ ಕಾಸೇ ಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನೇ ಕೇಳ್ತಾ ನಾನೂ ಕಾಸೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಜೋರು ಮಾಡಿ ವಿಕೃತಿ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಟ್ಟ ಪಂಚೆ ಮಂಡಿಯವರೆಗೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತದ್ದ ಕಂಡು, 'ಇವತ್ತು ಯಾವ ಮೊಗ್ಗಾಗ್ಗೆ ಎದ್ದೆ ಎಂದು ವಿವೇಕ ಬೆಚ್ಚಿ ಅಂಜುತ್ತಲೇ 'ಅಣ ನೀವು ಹೋಗಿರಿ, ಹಿಂದ್ರುಟಿ ಬತ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಅತ್ತ ಸಾಗ ಹಾಕಿ ಮುಳ್ಳು ಬೇಲಿ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಹಗುರವಾದ.

ಮಲ್ಲ ಅತ್ತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ ತೋಟದ ರಾಜನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಅಪಮಾನದ ಭಾವ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೂರಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನಂತೆ ಚೌರ ಮುಗಿಸಿದ ವಿವೇಕ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಮಲ್ಲನ ಮನೆಯತ್ತ ನಡೆದ.

ತಟ್ಟನೆ ಎಚ್ಚರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ 'ಅಯ್ಯೋ ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗ್ ಬಂತು ನೋಡು' ಎಂದು ಕಸಬರಿಕೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದವಳು ಮೇಲೆದ್ದಳು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕೋಳಿ ಹುಂಜಗಳು ಪಟಪಟನೆ